

Czas wychodzi codziennie rano o godz. 7ej (wyjąwszy niedzielą i dniem poświęconym). Numer pojedynczy w Krakowie i we Lwowie kosztuje 10 centów.

Prenumerata wynosi:

Table with 3 columns: Miejscowa w Krakowie, Miejscowa we Lwowie, Poczta w państwie Austriackim. Rows show quarterly and monthly rates for various locations like Prus, Rzeszy, Francji, Włoch, Belgii.

Listy z pieniędzmi przesyłane być winny franco do Administracji "CZASU". LISTY reklamacyjne niezapłacone nie ulegają frankowaniu. LISTOW niefrankowanych nie przyjmuje się.

CZAS

REKOPISMA nadsyłane Redakcyi nie zwracają się i niszczone będą.

Prenumeratę przyjmują:

W Krakowie: Biuro Administracji "Czasu" w Ryńku pod L. 39 w domu p. Kirchmayera na dole, tudzież wszystkie Urzędy pocztowe austriackie. OGŁOSZENIA (inzeraty) wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą: od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie 8 centów, za następne po 5 centów, oraz za opłatą należytości stoplowej po 30 centów od każdorazowego ogłoszenia.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują: we LWOWIE w Agencji "Czasu" p. Ignacy Hercok w ryńku pod Nr. 238. — w Wiedniu p. A. Oppelt Wollzeile 22. — Na Francji i Anglię w Paryżu p. L. Płonski, Boulevard du Prince Eugene, 95. — w Hamburgu pp. Haasenstein i Vogler — w Frankfurcie nad Menem p. Otto Molien — w Lipsku p. Henryk Engler — w Wrocławiu: pp. Jenke et Sarnig-Kausen.

OGŁOSZENIE PRZEDPŁATY

w Krakowie na miesiąc czerwiec 2 złr. od 1go czerwca do 30go września 6 złr. 70 c. Przesyłka pocztowa w państwie Austriackim, za miesiąc czerwiec 2 złr. 25 c. od 1go czerwca do końca września 8 złr.

Kraków 9 czerwca.

Inwalid Rosyjski ogłosił drugie sprawozdanie "o biegu sprawy włościańskiej w Królestwie Polskim". Podobnie, jak pierwsze w rokueszłym ogłoszone, nosi i to cechę półurzędową; musimy jednak oddać mu sprawiedliwość, że jeżeli nie ma w nim zmiany dążności i zasad, jest wielką różnicą od pierwszego w tonie. Nie ma w nim już owych namiętnych na szlachtę polską napaędów, nie ma zawistnych podęgani przeciw posiadaczom większej własności, nie ma owych anegdót "o panach co to obrzynali chłopom języki i zakopywali ich żywcem", nie ma potwarzy na cały naród rzucanych, dostrzegają się owszem dąże pewne umiarkowanie w zarzutach i oskarżeniach, bez których oczywiście obejść się nie może. Zawsze tam jeszcze własność większa jest główną a nawet jedyną przeszkodą, która hamuje szybki rozwój reformy włościańskiej i sprzeciwia się jej ukończeniu, zawsze nieuzupełnieniu dawnych panów stawa zaporą w dobroczynnych widokach Komitetu włościańskiego, zawsze szlachta stoi na zawadzie wprowadzenia cywilizacji w społeczeństwo polskie i paraliżuje usiłowania humanitarne Rosy w Królestwie. Ale to już wiemy nie od dzisiaj, że gdyby nie było większej własności w Polsce, gdyby nie było szlachty lecz tylko urzędnicy rosyjscy i chłopci, byłoby tam Eldorado. Do zaprowadzenia też takiego stanu rzeczy, pomimo zapaniętego i niczem niesprawiedliwionego oporu większych właścicieli, dąży Komitet włościański, i w tem nic nowego nie dowiedzieliśmy się z owego drugiego sprawozdania.

pięć zmiana w zastosowaniu ukazów z 2go marca itd.

Zaprawdę, jest się czemu dziwić, że obywatele protestują przeciw decyzjom komisji, które zawsze wypadają na ich szkodę! Z resztą, powiada sprawozdanie, że ogólna liczba prób wniesionych od początku ich czynności jest 90,334; radzibyśmy więc wiedzieć, ile w tej liczbie jest obywatelskich a ile włościańskich? Z tych, mówi sprawozdanie, rozstrzygnięto 54,162, pozostało do rozstrzygnięcia 36,172. Ciekawą byłoby rzeczą, gdyby powiedziano chciano, ile z nich rozstrzygnięto na stronę włościan a ile na stronę obywateli? Również, ile w pozostałej cyfrze do rozstrzygnięcia znajduje się obywatelskich a ile włościańskich? Nie mylimy się podobno, wnosząc, że obywatelskie pozostały na później do rozstrzygnięcia. Do komitetu urządzającego, pisze sprawozdanie, podali w r. 1864 właściciele 746 prób, włościanie 1998, inne osoby 200, razem 2944. Z tych odesłano do komisji i różnych władz 2203, da informacji 327, pozostawiono do dalszej decyzji 85, kancelarya komitetu rozstrzygnęła 72, sam komitet rozstrzygnął stanowczo 257. W tych cyfrach nie możemy się dopatrzyć "systemu z góry obmyślanego", jak również niepodobna domyśleć się, jak zaskarżenie to opierać można na tem, jeżeli tak jest w istocie, że próby są bezzasadne, ciemno redagowane lub na terminie podane.

Nie naturalniejszego oraz, że właściciele mieli nadzieję nie obejścia prawa, ale pewnych zmian w ukazach przy wykonaniu takowych, że zwłaszcza spodziewać się nie mogli, aby miasto ukazów wykonywano instrukcje, i to tak arbitralnie, jak się to działo i dzieje. Na nic się nie przyda, wiemy już o tem z całoroecznego doświadczenia, dowodzący tej arbitralności, rozbiaraj zasady szkodliwe w zastosowaniu ukazów, wykazywać sprzeczność instrukcji komitetowych z prawodawstwem ukazowym. Nie będnymy przeto sprawozdania drugiego rozbiaraj, bobyśmy to wszystko raz jeszcze powtórzyć musieli, cośmy powiedzieli przy rozbiaraj pierwszego sprawozdania, a prócz tego przy wielu innych okolicznościach. Nie przeczymy, że rezultaty w owym kierunku doktryny, tak wybitnie nieraz przez nas wskazanej, są wielkie, że komisye przynały mnóstwo służebności, że rozdały mnóstwo gruntów, że w gminach naczelnicy częściowi mają wielką przewagę, że w szkołkach wiejskich ucza po rosyjsku; ale znajdujemy bardzo szczególnem żądanie, aby w obec takich na zgubę większej własności wymierzonych środków, obywatele nie używali jedynej obrony, jaka im pozostała, podawania skarg, zażaleń, próśb i przechowywania nadziei zmiany, tem bardziej, gdy sama natura rzeczy ukazuje zawsze pewną granicę, na której owa doktryna zatrzymać

się będzie musiała. Upatrywać w obronie i uporze oczekującym na tę chwilę, która całą klasę ludności od zagłady wyratować może, stawiając obecnej dążności naturalną zaporę "system z góry obrachowany," jest to nieznac instynktu zachowawczego, lub też, nakształt ceszarów rzymskich, żądać od zwalonego gladiatora okrzyku: moriturus te salutant.

VII. Byłby ten ze sobą w oczywistej sprzeczności, ktoby mając przed oczyma liczby w artykule ostatnim przez nas przytoczone, upierał się przy twierdzeniu, iż przemysł austriacki nie zdoła wytrzymać konkurencyi zagranicznej. Jeżeli bowiem podziela kto wiare w niemylnność wykazów celnych, przyznać musi, jako przemysł austriacki doszedł już do tego stopnia, iż pokrył nie tylko zupełnie potrzebę krajową, lecz nadto taniocścią swoich wyrobów utarował już sobie drogę na targowice zagraniczne.

Jeżeli rzeczy tak się mają, to cło protekcyjne jest zgola niepotrzebnym przyborem i winno być bez zwłoki zniesionem. Jeżeli zaś kto powątpiewa o niemylnności owych wykazów celnych — a my na to się piszemy, gdyż liczba towarów przebywających komory celne na targowice austriackie niewątpliwie nie zgadza się z liczbą fabrykatów zagranicznych w Austrii zużytkowanych — ten zgodzić się musi, iż opieka, do której prawo rościć sobie mogą producenci, nie powinna być większą od zarobku z przemysłownictwa.

Obliczając, iż kosztą przemysłownictwa wynosi 5% do 10% ceny przemycanego towaru. Nie pomylimy się podobno twierząc, iż przyzwoty towarów tkanych i płóciennych do Austrii drogą nieprawą dochodzi do teje wysokości, co wywóz tychże towarów z granicy austriackich, jeżeli jej nawet nie przewyższa. Naturalnym wnioskiem z tego niemylnego przypuszczenia jest, iż gdyby towary przemycane poddane były kontroli celnej według taryfy celnej obecnie obowiązującej, dochody z celnictwa nie wynosiłyby 1,250,000 złr. jak dzisiaj, lecz przynajmniej 10,000,000 złr.

Chcąc zatem przysporzyć skarbowi publicznemu większego dochodu a podciąć nogi przemysłownictwu, które demoralizuje ludność i uwodzi ją do nabywania drogą nieprawą towarów tańszych, należy cła do tej miary obniżyć, aby układały się one do wysokości zarobku z przemysłownictwa. Dajemy przykład. Gdyby n. p. cła od towarów zagranicznych zredukowano do 1/3 dotychczasowej wysokości, a konsumpcya tychże towarów nie zmniejszyła się w granicach monarchii, wówczas potroiby się dochód z towarów przebywających granicę

celną, a znacznieby się pomniejszyły koszty strzeżenia granicy.

Cła, które w teraźniejszym położeniu rzeczy bardzo nieznaczny tylko przynoszą skarbowi dochód, nie dopełniają nadto właściwego zadania swego, gdyż fabrykant, nad którym mają rozciągać swą opiekę, narażonym jest przez przemysłownictwo na stokrój niebezpieczniejszą konkurencyę, niż gdyby towary zagraniczne prawą drogą przypływały na targowice austriackie. Przykład wszystkich tych krajów, które przynęły zasady swobodnego rozwoju stonunjków handlowych dowodzi, iż przemysł i handel, a w trop za nimi i dobrobyt ogólny, podnosiły się w miarę rozleglejszego zastosowania zasad takowych.

KORRESPONDENCA CZASU.

Wiedeń 8 czerwca.

S. Minister finansów zażądał dziś od Izby poselskiej kredytu na sto piętnaście milionów złr. Można sobie wyobrazić konsternacyę Izby, której jedynym zadaniem i jedyną ambicyą jest zrównanie wydatków państwa z przychodami. Minister przewidując tę konsternacyę nie wypowiedział od razu całej sumy, jakiej potrzebuje, lecz zwolna i stopniowo w mowie bardzo długiej przeszło godzinę trwającej wyszczególnił pojedyncze pozycye, na których pokrycie potrzebuje funduszy nieodzownych i nagle. Długi swój wywód rozpoczął wyznaczeniem, że w roku 1864 miał deficyt 33 milionów. Izba odpowiedziała na to głównym wyrazem za dziwienia. Deficyt ten stał powstawał, że w Węgrzech z powodu tamiecznych nieurodzajów wpłynęło do skarbu o 19 milionów mniej niżeli się spodziewano, nadto wydał rząd o 7 milionów więcej, niż Izba na rok 1864 zezwoliła; reszta zaś niedobór urosła da tego, że rząd nie mógł spieniężyć nieruchomości, które miał do pozycyia. Wykazując dalsze potrzeby, doszedł minister do owej ogromnej sumy 115 milionów. Z tych potrzebuje 54 milionów bezwarunkowo, reszta zaś potrzebuje wad będzie na wypadek, jeżeli nie potrafi spieniężyć dóbr skarbowych i kopalń. Ostatecznie to oświadczanie było jedyną pociechą dla Izby, która w ostupieniu słuchata mowy ministra; gdy jednak nie wiadomo, kiedy sprzedaż owych nieruchomości może przyjść do skutku, rząd zaś związany jest terminami opłat długi do banku narodowego, przeto potrzebuje natychmiastowego kredytu na wet na te sumy, które z pomienionej sprzedaży kiedyś uzyska. Występując z tem żądaniem przed Izba p. Plener, był sam w widocznym kłopotcie, czuł bowiem, że przykre wrażenie sprawi mowa jego na Izbie, lecz jak sam oświadczył, rząd nie mógł dłużej ukrywać przed Izba istotnego stanu rzeczy. Uderza także, że rząd domaga się wielkiego pośpiechu w tej sprawie. P. Plener bowiem żądał, aby Izba traktowała jego wniosek jako nagły, i jakkolwiek nie był jeszcze ani wydrukowany, ani postom rozdziany, mimo to prosił, aby natychmiast do wydziału finansowego został odesłany. W pośpiechu swoim zapomniał nawet przeczytać projekt do ustawy, który do przyjęcia zaalecał; zwrócono więc jego uwagę, że Izba nie wie, co ma do wydziału odesłać, po czem dopiero p. Plener odczytał projekt do ustawy, który rzeczywistie uznana za wniosek nagły, i przekazała go wydziałowi finansowemu.

Przed ministrem finansów zabrał głos p. Schmerling i zawiadomił Izba o reskrypcie cesarskiej zwołującym sejm kroacki na 17 lipca.

W dodatku do budżetu na rok 1866 zażądał minister sprawiedliwości 6,000 złr. na rozszerzenie inkwizytoryatu krakowskiego.

Następnie obradowała Izba nad wyskością subwencyi Lloydów tryestyańskiemu udzielić się mającej.

Wiedeń 8 czerwca.

r. Podróż cesarska do Węgier wzięła inny obrót, aniżeli się spodziewano i kilka razy zapewniano w tych tutejszych sferach, któreby powinny być dobrze poinformowane o najważniejszych sprawach rządowych. Pomimowoli przypomina się więc to, co dawno głosił dobrze poinformowany, że "Cesarz Jmć przychylił się do patenta lutowego zastrzeżonego sobie wyraźnie i uroczyście uregulowanie sprawy węgierskiej konstytucyj." Łatwo da się zrozumieć, że przypomnienie to stało się teraz przedmiotem rozlicznych tłumaczeń, któremu niemało przypisują znaczenie. Nie można też zaprzeczyć, że dotąd nie zostało w Peszcie, aby się sprzeciwiało tym tłumaczeniom. To tylko zasługuje na uwagę, że jeszcze podczas Zielonych świąt zapatrywano się w Peszcie na fakt nastąpić mający tak samo, jak i w Wiedniu; wnosić to można było z nadeszłych tu listów autentycznych węgierskich patryotów. Przy całym zapale rojalistycznego narodu dla osoby królewskiej myślano pod względem politycznym o pewnej powściągliwości i miarkowano się w nadziejach. Tem większą niespodzianką sprawiła odpowiedź cesarska na przemowę prymasa. Ona to tłumaczy ten coraz bardziej wzmagający się zapal, który opisują wszystkie pesteskie dzienniki.

Wszelako dowodziłoby to zbyt cyniczną śmiałością, gdyby kto już dziś chciał określać polityczne skutki pobytu Cesarza Jmć w Peszcie, również jakby się mylił i ten, ktoby chciał zaprzeczać wpływu, jaki wywrze zapal dziś rozbuźdony dla "króla" na rojalistyczny naród węgierski przy nastąpić mających wyborach sejmowych. Prywatne wstawki do Pesztu przesyłane redakcyom tutejszych dzienników uważają za pierwsze, bezspornie skutki obudzonego ruczu usuniecie się w głąb stronnictwa rezolucyjnego, które już zaczęło było nie małe trudności robić stronnictwu Deakowemu; poczem nastąpi połączenie się liberalnej frakcyi starych konserwatystów ze stronnictwem Deakowem i osobiste wdanie się magnatów w sprawę. Wszystko to znacznie posunie na przód załatwienie sporu, wszelako zawsze jeszcze pozostanie przedziałem, na którego zapalenie potrzeba będzie wiele czasu i cierpliwości. Albowiem właśnie to pośrednie stronnictwo, na którego czele stoją Deak i Eötvös, nie da się nakłonić do ustępstw bez widocznych i praktycznych koncesyj z przeciwniej strony.

Do tego dodając jeszcze i to należy, że właśnie dziś, nie bardzo w porę przedłożył minister skarbu Izbie poselskiej, nie bardzo wesoly obraz stanu skarbowości i obliczył w sposób bardzo wyraźny tj. liczbami materialną wartość ostatecznego załatwienia sporu konstytucyjnego.

Paryż 6 czerwca.

Rząd francuzki nie chce, aby sądzono, iż z powodu Ameryki Cesarz mógłby swój powrót przyspieszyć. Constitutionnel odebrał rozkaz zaprzeczenia temu. Cesarz jest obecnie w Konstantynie i przybędzie do Paryża dopiero d. 16go. Uchwały komentarze mowy Cesarza mianem w Algierze do

Część literacko-artystyczna.

Dwie Królowe.

DRAMAT Z CHÓRAMI W 4 AKTACH. Ernesta Legouvé.

(Ciąg dalszy.) Scena IV. POPRZEDZAJĄCY, KUGLARZ, STUDENCI, MIESZCZANIE, BURMISTRZ. KRÓL, do tłumca. Wnijdźcie! Niech pałac brzmi pieniem wesotem, Pałac mój waszym!... (Do grupy kupców.) Wygodneż kramy?... Mili i sławetni! (Kupcy się kłaniają.) Tak jest — mnie dręczył wasz brak tyloletni, Gdyscie bez dachu w mróz i słotę drżeli... Mnie brak był dachu — gdyscie go niemieli. (Do grupy budowniczych.) Wszak rok nie minie, a gmach Maryi stanie? (Do burmistrza.) To ty! A jak tam z Lawrem? Rusztowanie Wieżeń gotowóz?... Wazy? Pieniędzy brakło... KRÓL. Jaktó? BURMISTRZ. Czemuże płacić?

KRÓL. Płacić i zawsze płacić! — O zapłacie Wciąż myśląc, któż co zdziela!... Z kolei: pierwej praca, potem plac. BURMISTRZ. A na to potem gdzież się grosz obraca? KRÓL. Żydzi dostarczą... BURMISTRZ. Miłościwy Panie! Niepomnisz, żeś ich skazał na wygnanie. KRÓL uśmiechając się. Wyborny!.. Leż dwakroć wygnani Wnieśli, jak sądzisz?... co?... do skarbu w dani? BURMISTRZ. Dwieście tysięcy marek. KRÓL. Dwakroć tyle Wniosą — gdy znów ich przyjąć się przychyle. BURMISTRZ. A Papięz?... Gromy rzuci! KRÓL. Gromy!... Oto Na krucyatę — powimy... (spozbrzegując kuglarza) Kuglarzu! świetnej naszej gospodyni O walce win opowiedz!... KRÓL. Monarchini! Rzesza studentów wiedząc, że królowi Smakuje dobre wino... KRÓL. Prawdę mówi, KUGLARZ. Zwołała, niby dzielną bohaterę, Najslawniejszych win dwadzieścia cztery By je wieść w szranki i wybrać zwycięzcę, Którego uzna król, po innych kłęsce.

KRÓL. Gdzież szermierze? KUGLARZ wskazując na prawo. Tam... Chcę ich jednoczy, Nim wstąpią w szranki, zwabić króla oczy. KRÓL. W pochód więc. — A sędziowie? KUGLARZ wskazując na lewo. Oto przybór! KRÓL. Trafny wybór! CHÓR. Niech żyje walka win! Do bitwy sprawcie się wielkiej, Arcymistrzowie butelki! My śpiewem głośmy ich czyn! Niech żyje walka win! (Przeciąga procesya win niesionych na bogatych taczach. Król i Agnieszka siedzą po lewej stronie.) KUGLARZ wskazując wina z kolei, w miarę jak wnoszą je do sali po lewej stronie. Oto wino z nad Mozeli, Wzrok złotym blaskiem weseli! Ów z Argenteuil wycisk biały, Czystszy niżli żez krzyszał! Brunatne, jak skał oblicze, Witajcie Cypru słodczy! Za wami wino Akwili, Pionie jak skłonce Sycylii! Oto z pieprzkiem Beau gency, Szkarłatne jak jego grona! Eperney skry miota z łona, Przepłone szermierskiej ansy! Ale najbardziej ceniona, Jest biała ciecz Montmo rency! (Wina, jedno po drugim, przeni esiono do sali po lewej stronie.)

CHÓR zaglądnąc do sali. Wyciągają już korki!.. Lak złamano KRÓL do kuglarza. Bądź sędzią walki! KUGLARZ. Raz mnie już wybrano, Lecz wybór wtóry przyjmę na rozkaz! KRÓL. Jaktó? KUGLARZ. By sędzić zamiast raz, dwa razy! (Wbiega do sali.) CHÓR spoglądając do sali, gdzie się walka odbywa. Niech żyje walka win! Oto szereg tworząc wielki Bochaterowie butelki, Z śpiewami łączą swój czyn! Niech żyje walka win! Jakaż wrzawa! blyszczą, burza, Tu pejąca, tu się kurza, Patrzcie! patrzcie! oto jakże Strumień się leje, Butelka chwieje, Sędziowie chwieją się także! Lecz otoż kuglarz. (Ukazuje się kuglarz.) KRÓL. Któż palmę dostanie? KUGLARZ. Zwycięzcy idą... KRÓL. A sędziowie? KUGLARZ. Panie! Wszyscy zalegli trupem pole chwały, Jam tylko jeden z nich trzeżywy i cały.

ARYA. Dniu uroczysty! Wonnej przejrzysty!.. Powietrze, pałac i sale Zalały wonności fale! Wszędzie rubiny i złoto Jak w rajn z sobą się plota! Zapasy wrzały ochotą; Sędziowie pili i pili, Aby dobrze rozsądzili! CHÓR. Sędziowie pili i pili; Dobrzy to sędziowie byli! KUGLARZ, śpiewając dalej. Bawicie się w wojewodów Rzekło Epernay, Dodajcie upałów, chłodów, Jam jedno wierne Ja z czasy dobywam złotej, Spiewy i żarty! Jam jest arją wajdeloty! Któż palmy warty?

marzyszy francuskich, która, jakem wam donosił... w tej chwili, bo dla Meksyku Cesarz wszystkiego...

W tej chwili, bo dla Meksyku Cesarz wszystkiego... w tej chwili, bo dla Meksyku Cesarz wszystkiego...

Ważkiego znajdujemy pp. Deaka i Etyosa a o bok nich wszystkie polityczne znakomitości krajo-... Prusy. Podaliśmy we wczorajszym przeglądzie politycznym...

dzień i inne z tego samego powodu tą samą karą obłożone osoby wypuszczone będą z wojska jako niekwalifikujące się do służby w pułku. Komisyja wnoszi: Wysoka Izba raczy uchwalić...

stwą wydawać mamy naszych synów? Gdzież jest prawo, gdzie sąd, gdzie prokurator, który może wezwać pomocy? Jeżeli minister wojny...

CHÓR. Sedziowie pili i pili, Dobrzy to sędziowie byli! KUGLARZ. Kosztując ciagle zyciodawcze soki, W tej koleji sąd stwierdził swojemu wyrokowi...

BURGRABIA do króla. Monarchy swego misji ma dopełnić. KRÓL, po chwili namysłu. Niech wnijdzie!

Więc na sumienie! niech mój pan daremnie Siostry nie żąda od ciebie. KRÓL z gniewem. Odemnie!

To strój mój własny! Jam kapłanem Panie! By grzech mój zgładzić, zbliżyć zmartwychwstanie, Bronić, ocalić... jako żołnierz wiary.

Legat papieski, co w mych rękach skonał, Konajac, rzekł mi: „bym dzieła dokonał.“ Półki w mych żyłach kropka krwi się sączy...

żołnierz. 3) Czyn ten niesłuszny jest ani w naszym, ani w europejskim prawie karnej, gdyż żądanie państwa jest obowiązkane bronić bezpieczeństwa państwa drugiego. To przyzwolenie...

Wydając taki sąd administracja wdiera się w urządzenie armii, i może jej zupełnie zachwiać. Rząd narusza także zasady ludzkości skazując...

Serbia.

Gen. Correspondenz podaje z Belgradu następującą wiadomość o pięćdziesięcioletniej serbskiej narodowej uroczystości:

Uroczystość ta (na pamiątkę rozpoczęcia przez Milosza wojny przeciw Turkom) rozpoczęła się 5go czerwca. Królę Michał miał dłuższą przemowę do ludu, w której podniósł wielkie znaczenie uroczystości i odrodzenia Serbii, słowami gorącej wdzięczności wspominał o ojcu swym, Miloszu...

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 9 czerwca. J.Ekoseł. Namieśnik Galicyi Fapcor bar. Puzmarten wyjechał nad ranem 9go rano do Wieliczki dla zwiedzenia złóż soliowych, a potem przez Bochnię przybędzie na noc do Tarnowa. Wczoraj przed obiadem p. Namieśnik zjechał także...

Anglik jakik brał za miarę cywilizacji narodów ilość spożywanego przez nich mydła. Obliczono, że Anglia najwięcej zużywa mydła, poczem Anglików za naród najbardziej poennymy w cywilizacji. I może...

Zawieszania: Urząd obw. Löwenstarka Schlotmied po powrocie w 6 miesiącach. — Sąd obw. w Kulaach spadkobierców Fulor Oleksinka...

Zastanawiliśmy się nieco dłużej nad tym przedmiotem, bo uważamy go za nader ważny pod względem nie tylko tym, który tu na początku przytoczyliśmy, ale i pod względem zdrowia. Oprócz Kazimierza, dwa tylko zakłady lazien ciepłych i jeden zakład laźni parowej...

Jżeli lazienki p. Marfiewicza przywiodły nam na pamięć to różne okoliczności, to szczególnie dla tego, że łączą w sobie to wszystko, czego wymaga zdrowie, zdrowia, obojętność i wygoda. W naszym za wieku tyle przykładów wagi do tej ostatniej, że słzyć...

TREŚĆ OBWIESZCZEŃ URZĘDOWYCH w Krakauer Zig i Gas. Lwowskiej. Zawiadomienia: Sąd pow. w Zablotowie o rozpisaniu konkursu na majątek Maksymiliana Wiśniewskiego i Janika Alter, dzierżawę Dzurawa...

Zawieszania: Urząd obw. Löwenstarka Schlotmied po powrocie w 6 miesiącach. — Sąd obw. w Kulaach spadkobierców Fulor Oleksinka...

Przy każdym, większym zwłaszcza pożarze, głównym warunkiem skuteczności obrony jest umiejętne użyczenie pomocniczych narzędzi, azybkobędące działaniem, jednakoż, kierunku usiłowań i nieopuszczenie zgrabnego zawsze zamieszkania. Z bardzo małymi wyjątkami jako pewnie przyjęte można...

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Pożary i straszne ognio. (Dokończenie). Słuszną uwagę zrobiono na ogólnym zjeździe Towarzystwa wzaj. ubezpiecz. że władze nie przestrzegają należycie przepisów, i że nie tylko po wsiach, ale i w miastach naszych, najupokorzeniej...

mieniem poświęcićby można, a zaniedbują innych bądź kosztowniejszych, bądź szerszych niaraz wielki pożar na boki. A ile najdroższych, chwil, godzin czasem, zejście na naradach i na niedzielnym złud powstałym, że każdy pierwszy lepszy na pomoc przybyły czuje się w obowiązku...

Większe miasta europejskie mają straż taką stałą. Z naszych Lwów jedyną złożyli się na podobną, ale bardzo nieliczną i więcej do wszystkich innych magistrackich postąg niż do służby ogólnie...

Prócz może ściśle służbowego statutu straży warszawskiej, i bardzo pobieżnej wzmianki o ratowaniu chałat wiejskich w czasie pożaru (w dziale p. t. Budowlany wiejskie do gospodarskich potrzeb stosowne, a do życia krajowego podane w Warszawie 1788) — nie posiada literatura polska...

Przedsiębiorstwo ubezpieczenia w Lwowie. Stan wkładów był z dniem 30go kwietnia 1865, 3.100,452 str. 79 c. Od 1 do 31 maja 1865 r.: wwrócono 883 stronom 116,093 str. 65 c. włożyło 693 stron 53,988 str. 21 c.

Zatem dnia 31go maja 1865 był ogół wkładów 3.038,347 str. 35 c. Z Dyrekcyi galicyjskiej kaszy oszczędności.

miłowaniem i powaga należą rzeź traktują, uchroniły ją od podobnego wypadku. Towarzystwo wzajemnego ubezpieczenia w własnym a więc ogólnokrajowym interesie powinoby wziąć inicjatywę przez swych delegatów w zawiązywaniu korporacji takich na prowincyi...

R. Vogelsang. Das Feuerlöschwesen in kleinen und Mittelstädten. Vorschläge zur Errichtung von Feuerwehren etc. Annaber 1859. (7/2 talara). C. D. Magirus. Alle Theile des Feuerlöschwesens. Stuttgart 1851. (28 sr. gr.)

R. Vogelsang. Das Feuerlöschwesen in kleinen und Mittelstädten. Vorschläge zur Errichtung von Feuerwehren etc. Annaber 1859. (7/2 talara). C. D. Magirus. Alle Theile des Feuerlöschwesens. Stuttgart 1851. (28 sr. gr.)

Przedsiębiorstwo ubezpieczenia w Lwowie. Stan wkładów był z dniem 30go kwietnia 1865, 3.100,452 str. 79 c. Od 1 do 31 maja 1865 r.: wwrócono 883 stronom 116,093 str. 65 c. włożyło 693 stron 53,988 str. 21 c.

Zatem dnia 31go maja 1865 był ogół wkładów 3.038,347 str. 35 c. Z Dyrekcyi galicyjskiej kaszy oszczędności.

Przegląd Polityczny.

Depesze telegraficzne. Hamburg 8 czerwca. Mieszczaństwo odrzuciło wczoraj bez rozprawy wniosek senatu żądający ratyfikowania traktatu z Oldenburgiem...

Paryż 8 czerwca. Dzisiejszy Monitor ogłasza proklamacyę cesarską do armii afrykańskiej dziejącej się za strony i delegatów. W proklamacyi tej stoi: „Afryka jest wielką szkołą wykształcenia żołnierza, który tam nabywa cnotę myślni, twórczący się sławę armii. Jesteście najsilniejszą podporą państwa. Patrząc w oczy niebezpieczeństwu, znowszą niewidomy uczyć się przenosić honor i obowiązki nad wszystkie materyalne rozkosze, nie pozwalacie nigdy, aby w szeregach waszych gniew trwał dłużej niż walka. Byliście pierwsi, coście podali Arabom rękę przyjaźni. Wola moja jest, aby obchodzono się z nimi współnie i sprawiedliwie, albowiem stanowić oni mają na przyszłość galeję wielkiej francuskiej rodziny. Zasluszyliście się dobrze ojczyźnie, Francya wam dziękuje!”

Florencia 7 czerwca. Nazione zaprzecza pogłoskę o zmianach zajęć mających w ministerjum. Tenże dziennik „zawiera doniesienia względem układów z Rzymem. Papież mianowany będzie biskupów na opróżnione stolice biskupie, ale król będzie ich przedstawiał. Biskupi uznają króla i królestwo włoskie. Papież przysyła na zwinięcie kilku dyceyji. Rząd będzie miał prawo niepodległości powrotu biskupów (tych, którzy opuścili byli swoje dycezye. Red. C.) tam, gdzie tego wymaga...

Przedsiębiorstwo ubezpieczenia w Lwowie. Stan wkładów był z dniem 30go kwietnia 1865, 3.100,452 str. 79 c. Od 1 do 31 maja 1865 r.: wwrócono 883 stronom 116,093 str. 65 c. włożyło 693 stron 53,988 str. 21 c.

ga ubezpieczenie publiczne. Nazione mniema, że umowy te będą tylko słowne bez spisania konwencyi. Yezzeri przybył do Rzymu 4go b. m. Nowy Jork 27 maja rano. Komisarz generała Kirby Smith (południowca) przybyli 23go do Baton-ronge. Herron udał się do głównej kwatery generała Canby (także południowca). Zapewniają, że uložono się o warunki poddania się armii Smitha. Dzieńnik Filadelfii potwierdza wiadomość, że Davis jest okny. (Według doniesień o tejże samej dacie podanych wczoraj, generał Smith zabit został przez swojego majora Mac Kee. Red. C.)

Pod wpływem doniesień z Pesztu o pobycie cesarskim nie zatarto się wrażenie sprawione żądaniem Ministra skarbu kredytu 116 milionów. Pobyt cesarski w Węgrzech przypomina po części tak stanożący zmianę w polityce wewnętrznej, jaką zapowiadał był w zagranicznej polityce zjazd książąt niemieckich w Frankfurcie. Ten ostatni nie oduł jednak skutku pożądanego, bo w stanowczej chwili rząd cesarski cofnął się przed konsekwencyami tego kroku. Należy mieć nadzieję, że nie stanie się podobnie w kwestyi węgierskiej. Może też nie omyliły się przypuszczając, że kwestya węgierska stanowczo wpływa na postawę Austrii w kwestyi niemieckiej.

Wczoraj już zameściłszy telegram z Berlina o oświadczeniu ogółu ministerstwa w Izbie deputowanych, Izba przyjęła wszystkie z kolei wnioski komisji względem wykreślenia kosztów reorganizacyi wojska. Wtedy minister wojny złożył pominięcie oświadczenie zwołając na Izbę odpowiedzialności za przeszkody przez nią stawiane reorganizacyi. Gdy zaś minister rzekł między innymi, że przeszkody te nie tkwią w samej istocie rzeczy, lecz są tylko pozorami stronnictwa, odezwały się w Izbie liczne protestacye, wykazujące, iż rząd obraża Izbę, że mieszczą osobę króla do obrad. W imieniu głosowania nad całością propozycyi, rząd miał tylko 22-głosów za sobą. Ministerjum chce zdesze się wyzgnąć wszystkie przedmioty finansowe i mieć je odrębne, abym te upodować rozwiązaniu Izby i rzady bezudzielonego. Dzięmia przyjęła na skól sprawa wydatków na wojsko. Gazeta krytykowa twierdzi, że Izba zostanie zamknięta za dni kilka.

Inny jeszcze przedmiot zajmował wczoraj Izbę, t. j. wiadoma sprawa wyznawania na pojedyncze Wirchowia przez Bismarka. Forkenbeck bronił prawa nietykalności członków Izby, a prezes Izby powiadał jego dowodzenie. Minister wojny oświadczył, że jest to sprawa osobista, o której rząd wiedzieć nie chce, dodaje jednak, że ministrowie nie podlegają karności prezesa Izby. Zarazem pyta len. Koon, czy Wirchow odwoł. Rozprawy te bardzo szczegółowo były prowadzone i kilkunastu mówców wypowiedziało swoje zdanie. Gdy odcisną głosować, Polacy oświadczyli, iż uchylają się od głosowania. Rzeż się skończyła na tem, że prezes głosowania nie dopuścił, i cała sprawa wyszła poza Izbę, gdzie znajduje w ten lab ów sposób załatwienie.

Nordd. allg. Zig ogłasza dzieńnik pruski z d. 31 maja do urzędów związk. ogólnego z powodza zamiaru zawarcia traktatu handlowego z Włochami. W okólniku tym udzielony jest odpis nocy włoskiej, która wytyusza, iż rząd włoski nie będzie traktował z rządami, które go nie uznają. Taż gazeta ogłasza notę austriacką z d. 1 czerwca w odpowiedzi na notę pruską w sprawie stanów holendersko-szwedzkich.

Odezwa Cesarza Napoleona do Arabów, jak niemień zblizenie się jego do krajowców w ciągu dalszej podróży po Algieryi, ma na celu przywiązać ludy pierwotne Afryki do jego rządu i uczynić ję jakoby obywatelstwem francuskim. Otwarcie Arabom posad cywilnych i stopni wojskowych nie przyniosło dotychczas wielkich korzyści, bo przepiadki takie były nadto rzadkie. Jusuf przestał być od dawna Algierczykiem i jest Francuzem. Ale zadanie to bez przyznania autonomii nie da się wykonać, mimo wszelkich pięknych zamysłów.

W Madrycie zaszła znowu zmiana ministerstwa, której powody nie są jeszcze wiadome. Minister spraw zagranicznych p. Lorente złożył swój urząd a następcą po nim oznaczają tymczasowo p. Calagne. Wczoraj przybyli parowiec Lloyd z Tryestu, przwiózli wiadomości z Aten i Konstancyopolu z dnia 3go b. m. Wybory deputowanych w Grecyi odbyły się spokojnie. Rewolucyoniści zupełną odnieśli w nich klęskę; natomiast wybrano wielu obywateli. Ministerjum liczy ca znaczna większość. Kandydatury wybrany został w mieście swoim rodzinnem jednogłosnie. Izba otwarta będzie 9go; nastąpi król popłynię do Korfu i towarzyszyć mu będą posłowie austriacki, angielski i turecki.

Wielki mistrz artyleryi Halil pasza, zamianowany został ministrem marynarki. Berlin 9 czerwca. Zeiders Correspondenz potwierdza, że obecność W. księcia Oldenburskiego w Berlinie, ma znaczenie daleko sięgające i jest punktem zwrotnym w kwestyi księstw zaalbińskich; dla Augustenburga wszystko już za późno. Protestacya Austrii i państw średnich niemieckich ochronię go niezdola. Prawdopodobnie Austria pochwali wydalenie ka. Fryderyka Augustenburskiego, albowiem w depeszy swej z d. 1 czerwca przystąpiła pod względem zwolnienia stanów do zdania pruskiego.

Nowy Jork 31 maja. Johnson obwieścił anuństę, z której wyłączeni są wyżsi urzędnicy, gubernatorowie, oficerowie wyższych stopni nad pułkowników wojsk lądowych i poruczników marynarki, tudzież powstańcy posiadający więcej majątku nad 20,000 dolarów (7). Kirby Smith podał się. Poddanie się jego obejmują wszystkie siły zbrojne krajów południowych po tamtej stronie Mississipi. Kura. Wiedeń 9go czerwca wieczór. Kolej północna 1697. — Akcyje kredytowe 179 80. — Losy z r. 1860 91.25. — Losy z r. 1864 82.95. — Paryż 9 czerwca. Renta 67.50.

Sprowstowanie. W ostatniej przedzialec wczorajszego felietonu wiersz 14, zamiast: „Ryxy żony Władysława II“, czytają: „Mieczysława II“.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY I WYDAWCA Ksawery Mastkowski.

